

во имя на Святаѣ Троицѣ съ-троекратно погруженіе или обливаніе; но въ други христіански общества, както напр. Лютеране, реформаты, расколники (руски) рожденны и окрестены въ расколъ, и онизи отъ римски-тѣ католици, кои-то по нѣкожъ причинѣ не были конфирмованы (konfirmatio) въ църквѣ-тѣ си.

Русскій-тѣ царь при коронованіе-то си втори пѣтъ въ животъ-тѣ си ся муропомазува.

Муропомазаніе-то на рускій-тѣ царь при коронованіе-то обыкновенно быва въ Москвѣ въ соборнѣ-тѣ Успенскѣ църквѣ при литургіѣ. Послѣ откато священнослужители-тѣ ся приобщѣтъ со съ святыи-тѣ Тайны въ алтарь-тѣ, отварѣтъ царски-тѣ врата и двама владыцы отивѣтъ кѣмъ царскій-тѣ тронъ и возвѣщавѣтъ (чинѣтъ хаберь) на царь-тѣ, чи е настѣпило время за да сполучи царско муропомазаніе и приобщеніе на святыи-тѣ Тайны. Императоръ-тѣ като си предаде сабѣ-тѣ на сановникъ-тѣ си, слиза отъ тронъ-тѣ, отива въ порфирѣ одѣтъ право кѣмъ царски-тѣ врата. Предъ царски-тѣ врата Императоръ-тѣ во время на муропомазаніе-то и причащеніе-то на Св. Тайны, отдава регалии-тѣ си (царски-тѣ нишаны): коронѣ-тѣ, скиптръ-тѣ и дѣржавѣ-тѣ. Тогива Митрополитъ (московскій-тѣ) помазува со святое муро царь-тѣ почело-то, очи-тѣ, ноздри-тѣ, уста-та, уши-тѣ, грѣди-тѣ и надѣѣ-тѣ страны по рѣцѣ-тѣ, казувайки: «Печать дара Духа Святаго».

А слѣдъ това другъ, отъ по стары-тѣ, владыка оттрива съ бобаѣ помазанны-тѣ мѣста.

Въ завѣршеніе на благодатны-тѣ дары, кои-то сполучи въ муропомазаніе-то Императоръ-тѣ, необходимы-тѣ за благоденственно и мѣдро царуванье, онъ ся сподоблява отъ Пречисты-тѣ и Животворящи Христовы Тайны. Но въ силѣ пакъ на сполученны-тѣ дары онъ ся приобщава не какъ простъ мірянинъ; но него, какъ помазанникъ Божій, владыка вводи презъ царски-тѣ двери вжтрѣ въ алтарь-тѣ, гдѣ Императоръ-тѣ пощо застане предъ Святыи-тѣ Престолъ струва поклонъ и отъ Митрополитъ-тѣ приобщавася со съ Святыи-тѣ Тайны отдѣльно Тѣло-то и отдѣльно Кровь-тѣ Христовѣ како обыкновенно ся приобщавѣтъ священнослужители-тѣ.

прочита надъ него разрѣшительнѣ-тѣ молитвѣ, коя-то составлява сѣщественнѣ-тѣ принадлежность на таинство-то на покаяніе-то, кое-то еше не е достѣпно за неправославенъ, съвършава надъ него таинство-то на муропомазаніе-то (глед. Чинъ за присоед. инов. въ прав. стр. 2).

Послѣ вече, като ся стори това дѣйствіе, кое-то вводи иновѣрецъ-тѣ въ Православнѣ-тѣ църквѣ, священникъ-тѣ сподоблява го съ отпущеніе на хрѣхове-тѣ въ таинство-то на покаяніе-то, и послѣ вече присоединенный-тѣ въ православіе-то доущася кѣмъ причащеніе на св. дары въ истій-тѣ день, ако муропомазаніе-то ся е съвършило до литургіѣ-тѣ.

Присоединеніе-то на иновѣрецъ-тѣ записвася въ митрическѣ книгѣ по другѣ формѣ (ук. 1840 г. февр. 20).

Преписка изъ митрическѣ-тѣ книгѣ, наедно съ горѣреченно-то письменно обязательство на присоединенный-тѣ въ православіе-то отъ странѣ на священнослужители-тѣ съ подписъ-тѣ имъ представлявася на епархіальный-тѣ архіерей еднаѣ въ години. Именно въ начало-то на Іаннуарія на слѣдущѣ-тѣ години (ук. св. сѣнодъ. 25 августа 1865 г.).